

Jeg ſkal altsaa meget anbefale, at Fællesudvalgets Flertals Indſtilling maatte vinde Tilflutning i dette høje Ting. Med diſſe Ord anbefaler jeg, ſom ſagt, at Flertallets, altsaa Folketingets, Indſtilling vedtages.

Formanden: Naar det ærede Medlem udtalte, at dette Ting ſærlig varetager Storkapitalens Interesſer, finder jeg mig foranlediget til at ſige, at dette Ting i denne ſom i alle Sager varetager hele Samfundets Interesſer.

Tolberlund: Da det i Fællesudvalget ikke er lykkedes at opnaa en Fællesindſtilling, har jeg ſluttet mig til Flertallets. Min Begrundelse heraf ligger i, hvad jeg har ſagt ved de foregaaende Behandlinger. Jeg ſkal kun tilføje, at ſaa længe vi endnu ikke have en forhøjet Brændevinsſkat, finder jeg beſtandig, at Viſtatten er ſaa høj, ſaa uforholdsmæssig høj i Forhold til Brændevinsſtatten og i Sammenligning med andre Landes Skat, at jeg ikke ſer nogen Anledning til at gaa til den yderſte Grænſe, ſom kun vil have denne ſamme Følge, ſom da Viſtatten blev indført, nemlig, at Forbruget endnu mere vil gaa over fra Vi til Brændevin, hvad jeg ikke anſer for heldigt. Jeg anbefaler derfor mine Meningsfæller, og navnlig den Kreds, ſom ſærlig intereſſerer ſig for de ſmaa Bryggerier og ſærlig ønsker, at denne Sag føres til Ende, at de ſtemme for Flertallets Indſtilling og imod Mindretallets, da Følgen ellers vil være den, at den alt indtraadte Skat af 10 Kr. uden Moderation forſættes, hvad jeg vilde beklage. Jeg vil altsaa anbefale, at man ſtemmer for Flertallets Indſtilling.

Finansministeren (Lüttichau): Jeg beklager, at man ikke i Fællesudvalget er kommen til nogen overensſtemmende Erklæring, for hvilken jeg da vilde kunne have højet mig, forudsat, at det Reſultat, man var kommet til, ikke havde været mindre tilfredsſtillende for Statskaſſen og dens Indtægter. Jeg ſkal, ſom Forholdene nu foreligge, tillade mig at anbefale det høje Ting at ſtemme for Folketingets Afſatteſe. Jeg har for øvrigt ikke flere Bemærkninger at knytte hertil. Det vil følge af ſig ſelv, at den Forbliven ved de 7 Kr.s Afgift, ſom nu er indrømmet Bryggerierne for April, altsaa for den første Maaned i Finansaaret, da Staten allerede er erlagt til Statskaſſen, vil være at bringe i Afregning ved Opkrævningen for Maj Maaned.

Boſſen: Da jeg agter at ſtemme for Mindretallets Forſlag, vil jeg ganſke kort begrunde det. Det er af Henſyn til de ſtore Reformlove, der ligge paa vort Bord, og, ſom vi alle vide, ville fremkalde ikke ſmaa Udgifter for Statskaſſen og nødvendiggøre, at Statskaſſen faar Kompensation. Jeg ſtonner ikke rettere, end at Statskaſſen ved at beholde den beſtaaende Viſtat, ſom den er, vil kunne faa en Merindtægt af 600,000 Kr., og diſſe 600,000 Kr. kunne vi altsaa undlade at give Kompensation for, naar vi komme til Statteløvene. Da jeg er en Tilhænger af diſſe Reformlove, ja, jeg kan gerne ſige, at det ligger mig inderlig paa Hjerte, at de kunne fremmes, ſtemmer jeg af den Grund med Mindretallet over for Viſtatten.

Ordføreren (P. G. C. Jenſen): Den højtærede Formand har allerede paatakt den ganſke utilbørlige Udtaleſe, der kom fra det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Senſen-Stengaarden) om, at dette Ting varetager Storkapitalens Interesſe og alene den. Jeg finder mig foranlediget til at ſige, at den Slags Fraſer ikke udøve nogen Indflydelse paa mig; jeg bryder mig ikke om dem, jeg har vænnet mig til at høre dem. Men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at det Forſlag, her er Tale om, og ſom det ærede Medlem hentydede til, giver jo alle Bryggerier, alle, ogſaa de allermindſte, aldeles den ſamme Fordel derved, at Staten i April Maaned opkræves med 7 Kr. for alle; der er derfor ikke den fjernſte Anledning til at omtale, at dette er noget, der er gjort for Storkapitalen, naar det er bitterligt og givet, at det kommer alle i lige Grad til gode. — Det ærede Medlem vilde ſaa gøre gældende, at Folketinget gif ind paa dette ſom en Smødekommun mod Landſtinget. Landſtinget har ſelvfølgelig ikke nogen Sinde for ſin Skyld foreſlaaet noget ſaadant; for os er det Spørgsmaal i og for ſig ganſke ligegyldigt; vi have kun villet udøve en Retfærdighedshandling. Og naar det ærede Medlem mente, at det ſkulde betragtes ſom en Cadeau fra Folketingets Side til os, ſaa kunde der jo kun være Mening deri, hvis dette havde ført til en Overenſtomſt; men naar det ikke har ført til en Overenſtomſt, maa man være gaaet med dertil af ganſke andre Grunde end af Smødekommunhed overfor os, thi det kunde da enhver begribe, at vi ikke for den Smule Forandrings Skyld vilde forandre vort Standpunkt i Hovedſagen.

Det ærede Medlem ytrede fremdeles, at hverken han eller Folketinget brød ſig om